

**R E P U B L I K A H R V A T S K A
M I N I S T A R S T V O F I N A N C I J A**

NACRT

**PRIJEDLOG
ZAKONA O DRŽAVNOM UREDU ZA REVIZIJU**

Zagreb, studeni 2010.

PRIJEDLOG

ZAKONA O DRŽAVNOM UREDU ZA REVIZIJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 53a., stavku 3. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90., 135/97., 8/98. – pročišćeni tekst, 113/00., 124/00. – pročišćeni tekst, 28/01., 41/01. – pročišćeni tekst, 55/01. – ispravak i 76/10.).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Hrvatski sabor donio je Promjene Ustava Republike Hrvatske, kojima je unošenjem članka 53a. u Ustav Republike Hrvatske odredio Državni ured za reviziju kao najvišu revizijsku instituciju Republike Hrvatske, samostalnu i neovisnu u svom radu. Donošenje predloženoga Zakona o Državnom uredu za reviziju je u skladu s odredbama stavka 3. navedenog članka Ustava.

Državni ured za reviziju osnovan je 1993., temeljem Zakona o državnoj reviziji, kojim je ujedno propisano da se «revizija obavlja na način i prema postupcima utvrđenim revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija (INTOSAI)» (članak 4., stavak 1. Zakona). Temeljem odredbe istog Zakona, navedeni standardi su objavljeni u Narodnim novinama (članak 4., stavak 2. Zakona). Sukladno tome, INTOSAI revizijski standardi prevedeni su na hrvatski jezik i objavljeni u Narodnim novinama (93/94), čime su postali dio hrvatskog zakonodavnog okvira.

INTOSAI revizijski standardi proizlaze iz dokumenta «Smjernice o načelima revidiranja iz Lime», poznatijem kao «Limska deklaracija», usvojenom na INTOSAI kongresu 1977. To je dokument kojim su određeni rad i funkcioniranje državnih revizijskih institucija i njihova temeljna načela, a osnovni mu je cilj naglašavanje neovisnosti državnog revidiranja (dio II., III. i IV. Limske deklaracije).

Osim Limske deklaracije i INTOSAI revizijskih standarda, pitanjem neovisnosti institucije državne revizije bave se i: *Meksička deklaracija o neovisnosti vrhovnih revizijskih institucija* usvojena 2007. na XIX. Kongresu Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija, *INTOSAI etički kodeks* i brojne rezolucije i deklaracije usvojene na INTOSAI kongresima, kongresima regionalnih organizacija državnih revizija i njihovim radnim skupinama.

Posebno valja naglasiti *Preporuke za funkcioniranje vrhovnih revizijskih institucija u kontekstu europske integracije*¹, poznate pod nazivom «Praška deklaracija», prihvачene na sastanku čelnika državnih revizija Srednje i Istočne Europe i Europskog revizorskog suda održanom u listopadu 1999. u Pragu., a kojima su definirani glavni konvergentni kriteriji čije ispunjavanje se zahtjevalo od državnih revizija navedenih zemalja. Usvajanjem tog dokumenta, državne revizije su se obvezale primjeni preporuka dati prioritet u radu i razvoju svojih institucija.

Osnovna načela neovisnosti prepoznata u zajednici državnih revizija kao temeljni zahtjev za učinkovito funkcioniranje revidiranja javnog sektora, a koja proizlaze iz navedenih dokumenata su sljedeća:

- odgovarajući ustavni /zakonski okvir i njegova djelotvorna primjena;
- neovisnost čelnika institucije državne revizije, uključujući utvrđeno trajanje mandata i zakonsku zaštitu u obavljanju dužnosti;

¹ Recommendations concerning the Functioning of Supreme Audit Institutions in the Context of European Integration (BIULETYN OF THE NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI, SPECIAL ISSUE, GRUDZIĘŃ 1999, ROK IV NR 2 (10))

- dovoljno široka ovlaštenja i potpuna diskrecija u obavljanju funkcija institucije;
- neograničen pristup informacijama, osobama i dokumentima;
- pravo i obveza izvješćivanja o radu institucije;
- sloboda odlučivanja o sadržaju revizijskih izvješća i vremenu obavljanja revizija, te o objavi i izdavanju izvješća;
- postojanje učinkovitih mehanizama praćenja učinjenog po preporukama državne revizije;
- finansijska i upravljačka autonomija, te dostupnost dovoljnih ljudskih, materijalnih i novčanih resursa;
- djelotvoran odnos između institucije državne revizije i zakonodavne vlasti utvrđen ustavom.

U procesu pripreme za članstvo Republike Hrvatske u Europskoj uniji (prepristupni pregovori), odredbe vezane za instituciju državne revizije spomenute su u više dokumenata (*Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju* (članak 84.), *CARDS okvirna strategija 2002-2003, Višegodišnji indikativni program 2002-2004.*).

Potrebu usklađivanja i prilagodbe načina i pravila rada Državnog ureda za reviziju s međunarodno prihvaćenim standardima i najboljom europskom praksom u pogledu pouzdanosti finansijskog upravljanja, u svom je *Mišljenju o zahtjevu Republike Hrvatske za članstvo u Europskoj Uniji* u travnju 2004. potvrdila i Europska komisija.

Konkretni zahtjevi koji se odnosi na »čuvanje funkcionalne i finansijske neovisnosti Državnog ureda za reviziju putem izmjena i dopuna ustavnih odredbi ili nacionalnog zakonodavstva koje ima jednak učinak, te donošenje i provedbu potrebnih popratnih propisa«, Europska komisija je postavila 20. lipnja 2007. u dokumentu *Zajedničko stajalište Europske unije za Poglavlje 32: Finansijski nadzor*, kao mjerilo za zatvaranje Poglavlja.

Kako bi u potpunosti ispoštovao obvezu koju za instituciju državne revizije proizlaze iz navedenih dokumenata, a u svjetlu ostvarivanja navedenih osnovnih načela neovisnosti, Državni ured za reviziju već nekoliko godina provodi aktivnosti vezane uz usklađenje i prilagođavanje načina rada i zakonske regulative s propisima i standardima Europske unije.

Iz svih navedenih dokumenata, a koji su dio međunarodnog prava i obvezni sadržaj uvjeta koji se moraju ispuniti prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, proizlazi da je u nacionalnom zakonodavstvu, u skladu s izmijenjenim Ustavom Republike Hrvatske, potrebno urediti posebnim zakonom osnivanje, ustrojstvo, nadležnost i način rada najviše revizijske institucije u Republici Hrvatskoj.

Ovim Zakonom se rješava:

- normativno uređenje Državnog ureda za reviziju, kao najviše institucije za obavljanje poslova državne (vanjske) revizije, neovisne i samostalne u svom radu,
- uređuju se nadležnosti, unutarnji ustroj i način rada, te
- naglašava se funkcionalna i finansijska neovisnost Ureda.

Ovim prijedlogom Zakona, respektirani su svi navedeni dokumenti i zahtjevi proistekli iz pregovaračkog procesa, od samog naziva Zakona koji će se zvati *Zakon o Državnom uredu za reviziju* do osiguravanja neovisnosti u planiranju i programiranju poslova, obavljanju revizija, izvješćivanju, stručnim i kadrovskim rješenjima, te financiranju.

III. OCJENA SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba ovog Zakona ne zahtijeva osiguranje dodatnih sredstava u državnom proračunu.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA, S OBRAZLOŽENJEM

Prilaže se tekst Prijedloga zakona o Državnom uredu za reviziju.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOM UREDU ZA REVIZIJU

I. OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnivanje, ustrojstvo, nadležnost i upravljanje Državnim uredom za reviziju, način rada i izvješćivanje, dužnosti i prava ovlaštenih državnih revizora i drugih zaposlenika, te suradnja Državnog ureda za reviziju s drugim tijelima.

Članak 2.

- (1) Državni ured za reviziju je najviša revizijska institucija Republike Hrvatske, koja je samostalna i neovisna u svom radu.
- (2) Državnim uredom za reviziju upravlja glavni državni revizor.
- (3) Državni ured za reviziju ima svojstvo pravne osobe.
- (4) Sjedište Državnog ureda za reviziju je u Zagrebu.

Članak 3.

- (1) Sredstva za rad Državnog ureda za reviziju osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.
- (2) Državni ured za reviziju samostalno planira sredstva potrebna za svoj rad, a utvrđuje ih Hrvatski sabor u državnom proračunu.
- (3) Državni ured za reviziju može ostvarivati vlastite prihode obavljanjem revizije nacionalnih i međunarodnih sredstava te sudjelovanjem u međunarodnim projektima i programima.
- (4) Vlastiti prihodi koriste se za unapređenje rada Državnog ureda za reviziju.

II. USTROJSTVO DRŽAVNOG UREDA ZA REVIZIJU

Članak 4.

- (1) Ustrojstvene jedinice Državnog ureda za reviziju su Središnji ured u Zagrebu i područni uredi u središtima županija.
- (2) Središnji ured u Zagrebu i područni uredi djeluju na čitavom teritoriju Republike Hrvatske.

Članak 5.

Detaljnije ustrojstvo, način rada, primanje na rad ovlaštenih državnih revizora, prestanak rada i druga pitanja nužna za obavljanje poslova i zadaća Državnog ureda za reviziju, uređuju se Statutom i drugim unutarnjim normativnim aktima, koje donosi glavni državni revizor.

III. NADLEŽNOST DRŽAVNOG UREDA ZA REVIZIJU

Članak 6.

- (1) Reviziji podlježu državni prihodi i rashodi, financijski izvještaji i financijske transakcije jedinica državnog sektora, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnih osoba koje se financiraju iz proračuna, pravnih osoba kojima je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, društava i drugih pravnih osoba u kojima Republika Hrvatska,

odnosno jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju većinsko vlasništvo nad dionicama, odnosno udjelima te korištenje sredstava Europske unije i drugih međunarodnih organizacija ili institucija za financiranje javnih potreba.

(2) Pod jedinicama državnog sektora i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, u smislu ovoga Zakona, podrazumijevaju se sva tijela zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti, kao i sve agencije, institucije i drugi subjekti na razini Republike Hrvatske i razini jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, financirana iz državnog proračuna ili proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(3) Revizija državnog proračuna obavlja se svake godine.

Članak 7.

(1) Revizija je, u smislu ovoga Zakona, ispitivanje dokumenata, isprava, izvješća, sustava unutarnje kontrole i unutarnje revizije, računovodstvenih i finansijskih postupaka te drugih evidencija radi utvrđivanja iskazuju li finansijski izvještaji istinit finansijski položaj i rezultate finansijskih aktivnosti u skladu s prihvaćenim računovodstvenim načelima i računovodstvenim standardima.

(2) Revizija je i postupak ispitivanja finansijskih transakcija u smislu zakonskog korištenja sredstava.

(3) Revizija obuhvaća i davanje ocjene o djelotvornosti i ekonomičnosti obavljanja djelatnosti, te davanje ocjene o učinkovitosti ostvarenja ciljeva poslovanja ili ciljeva pojedinih finansijskih transakcija, programa i projekata.

IV. UPRAVLJANJE DRŽAVNIM UREDOM ZA REVIZIJU

Članak 8.

(1) Državnim uredom za reviziju upravlja glavni državni revizor.

(2) Glavnoga državnog revizora imenuje Hrvatski sabor na prijedlog Odbora za izbor, imenovanja i upravne poslove, uz mišljenje Odbora za financije i državni proračun.

(3) Glavni državni revizor imenuje se na vrijeme od osam godina, uz mogućnost ponovnog imenovanja.

(4) Za glavnoga državnog revizora može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske, s osobnim ugledom i profesionalnim iskustvom na području javnih financija.

(5) Glavni državni revizor ima imunitet kao i zastupnici u Hrvatskom saboru.

(6) Glavni državni revizor po prestanku dužnosti ima pravo na mirovinu prema propisima kojima je uređeno pravo na mirovinu zastupnika u Hrvatskom saboru.

Članak 9.

(1) Nakon imenovanja, glavni državni revizor polaže prisegu pred Predsjednikom Republike Hrvatske.

(2) Prisega glasi:

«Prisežem da će se u svome radu držati Ustava i zakona i da će svoju dužnost obavljati časno, savjesno i nepristrano.».

Članak 10.

Glavni državni revizor:

- organizira rad Državnog ureda za reviziju,
- predstavlja i zastupa Državni ured za reviziju,
- donosi Statut i druge unutarnje normativne akte Državnog ureda za reviziju,
- donosi strateški plan Državnog ureda za reviziju,

- donosi godišnji program i plan rada Državnog ureda za reviziju,
- izvješćuje Hrvatski sabor o radu Državnog ureda za reviziju, do konca tekuće za prethodnu godinu,
- predlaže Hrvatskom saboru zamjenika glavnoga državnog revizora,
- odlučuje o primanju na rad i prestanku rada ovlaštenih državnih revizora,
- donosi program za polaganje ispita za stjecanje zvanja ovlaštenoga državnog revizora,
- imenuje povjerenstvo za polaganje ispita za stjecanje zvanja ovlaštenoga državnog revizora,
- brine o provedbi zakona i drugih propisa,
- nadzire izvršavanje poslova i poduzima mjere za osiguravanje učinkovitosti rada Državnog ureda za reviziju.

Članak 11.

Hrvatski sabor će glavnoga državnog revizora razriješiti dužnosti prije isteka vremena na koje je imenovan:

- ako to sam zatraži,
- ako uz svoj pristanak bude imenovan na drugu dužnost,
- ako trajno izgubi sposobnost obavljanja svoje dužnosti i
- ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje dužnosti glavnoga državnog revizora.

Članak 12.

(1) Glavni državni revizor ima zamjenika, kojeg imenuje Hrvatski sabor na prijedlog glavnoga državnog revizora, na vrijeme od osam godina.

(2) Zamjenik glavnoga državnog revizora, u slučaju spriječenosti zamjenjuje glavnoga državnog revizora u obavljanju njegovih dužnosti i obavlja poslove koje mu odredi glavni državni revizor.

V. NAČIN RADA I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 13.

(1) Državni ured za reviziju planira i obavlja reviziju u opsegu predviđenom godišnjim programom i planom rada.

(2) Opseg godišnjeg programa i plana rada utvrđuje se na temelju:

- odredbi ovoga Zakona,
- procjene rizika,
- financijske značajnosti subjekta revizije,
- rezultata prethodne revizije,
- prikupljenih informacija o poslovanju subjekata revizije i
- drugih kriterija koji se utvrđuju unutarnjim aktom Državnog ureda za reviziju.

(3) Revizija se obavlja na način i prema postupcima utvrđenim okvirom revizijskih standarda Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija (INTOSAI) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

Članak 14.

(1) Zakonski predstavnik subjekta revizije obvezan je ovlaštenom državnom revizoru staviti na raspolaganje cijelokupnu potrebnu dokumentaciju, isprave, izvješća, evidencije, te druge informacije za potrebe obavljanja revizije.

(2) Zakonski predstavnik subjekta revizije obvezan je ovlaštenom državnom revizoru staviti na raspolaganje i dokumentaciju koja predstavlja poslovnu ili drugu tajnu radi obavljanja revizije.

(3) Dokumentacija, isprave, izvješća, evidencije i druge informacije iz stavka 1. i 2. ovog članka, dobivene tijekom obavljanja revizije mogu se koristiti samo za izradu izvješća o obavljenoj reviziji.

Članak 15.

- (1) Ovlašteni državni revizori sastavljaju nacrt izvješća o obavljenoj reviziji, u skladu s revizijskim standardima iz članka 13. stavka 3. ovoga Zakona.
- (2) Nacrt izvješća o obavljenoj reviziji dostavlja se zakonskom predstavniku subjekta revizije na očitovanje.
- (3) Zakonski predstavnik subjekta revizije obvezan je u roku 8 dana od dana primitka nacrtu izvješća dostaviti Državnom uredu za reviziju očitovanje na činjenice opisane u nacrtu izvješća.
- (4) Izvješće o obavljenoj reviziji s ugrađenim očitovanjem dostavlja se zakonskom predstavniku subjekta revizije.
- (5) Na izvješće o obavljenoj reviziji zakonski predstavnik subjekta revizije može staviti prigovor u roku 8 dana od dana primitka izvješća. O prigovoru odlučuje glavni državni revizor u roku 30 dana od dana primitka prigovora.
- (6) Zakonski predstavnik subjekta revizije, u roku 60 dana od dana primitka izvješća, dostavlja Državnom uredu za reviziju pisano očitovanje o poduzetim mjerama po nalazima revizije.

Članak 16.

- (1) Glavni državni revizor izvješćuje Hrvatski sabor o radu Državnog ureda za reviziju do konca tekuće za prethodnu godinu.
- (2) Nakon izvješćivanja Hrvatskoga sabora, izvješće o radu Državnog ureda za reviziju objavljuje se na web stranicama Državnog ureda za reviziju.

VI. OVLAŠTENI DRŽAVNI REVIZORI

Članak 17.

- (1) Reviziju obavljaju ovlašteni državni revizori.
- (2) Ovlašteni državni revizor je neovisna stručna osoba koja posjeduje certifikat ovlaštenoga državnog revizora i ispunjava druge uvjete iz ovoga Zakona.
- (3) Iznimno od stavka 1. ovog članka, Državni ured za reviziju može tijekom revizije radi rješavanja specifičnih pitanja angažirati posebnog stručnjaka.

Članak 18.

- (1) Ovlaštene državne revizore Državni ured za reviziju prima na rad putem javnog natječaja. O primanju na rad i prestanku rada ovlaštenih državnih revizora odlučuje glavni državni revizor, u skladu sa Statutom i unutarnjim normativnim aktima.
- (2) Ovlašteni državni revizor mora ispunjavati ove uvjete:
 - da je državljanin Republike Hrvatske,
 - da ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij ekonomskog, pravnog, informatičkog ili drugog odgovarajućeg usmjerenja,
 - da je položio ispit za ovlaštenoga državnog revizora i stekao certifikat ovlaštenog državnog revizora,
 - da nije osuđivan za kaznena djela iz područja gospodarskog kriminaliteta, te
 - da ispunjava uvjete utvrđene Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

Članak 19.

- (1) Ispit za stjecanje zvanja ovlaštenoga državnog revizora polaže se prema programu polaganja ispita za zvanje ovlaštenoga državnog revizora, kojega donosi glavni državni revizor.
- (2) Kandidat za polaganje ispita za zvanje ovlaštenoga državnog revizora mora imati najmanje tri godine radnog iskustva u struci.
- (3) Osoba koja ima radno iskustvo duže od tri godine u struci izvan Državnog ureda za reviziju, može se primiti na rad u Državni ured za reviziju uz uvjet da u roku 12 mjeseci od prijama na rad položi ispit za stjecanje zvanja ovlaštenoga državnog revizora.
- (4) Zaposlenik koji je stekao radno iskustvo iz stavka 2. ovoga članka u Državnom uredu za reviziju, položio ispit i stekao certifikat za ovlaštenoga državnog revizora, te ispunjava ostale uvjete iz članka 18. ovoga Zakona, može se rasporediti na odgovarajuće radno mjesto.
- (5) Ispit iz stavka 1. ovoga članka polaže se pred povjerenstvom koje imenuje glavni državni revizor.
- (6) Osobi koja položi ispit, glavni državni revizor izdaje certifikat ovlaštenoga državnog revizora.

Članak 20.

Ovlašteni državni revizor ne smije obavljati reviziju:

- ako je član nadzornog odbora ili drugog organa subjekta revizije,
- ako je sudjelovao u vođenju poslovnih knjiga ili izradi finansijskih izvještaja subjekta revizije,
- ako je suprug(a), krvni srodnik u pravoj liniji do četvrтoga stupnja srodstva, a u pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva, staratelj, usvojitelj, usvojenik, hranitelj jednog od zakonskih predstavnika subjekta revizije ili članova nadzornog odbora.

Članak 21.

(1) Ovlašteni državni revizor ima pravo na:

- plaću,
- naknadu umjesto plaće za vrijeme spriječenosti za rad,
- mirovinsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje i prava koja iz toga proizlaze po općim propisima,
- odmore i dopuste,
- naknadu za odvojeni život od obitelji i troškove prijevoza,
- naknadu za službena putovanja,
- stručno usavršavanje, te
- druga materijalna prava.

(2) Pravo na plaću ovlaštenoga državnog revizora ostvaruje se u skladu s posebnim zakonom o plaćama ovlaštenih državnih revizora.

(3) Druga prava iz stavka 1. ovoga članka, ovlašteni državni revizor ostvaruje u skladu s unutarnjim normativnim aktima Državnog ureda za reviziju.

(4) Zaposlenici u stručnim službama Državnog ureda za reviziju su državni službenici i namještenici.

VII. SURADNJA S DRUGIM TIJELIMA

Članak 22.

U izvršavanju svojih zadataka Državni ured za reviziju surađuje s drugim tijelima državne vlasti, na način da ne dovodi u pitanje svoju samostalnost i neovisnost.

Članak 23.

Državni ured za reviziju može biti član međunarodnih organizacija i institucija nadležnih za područje vanjske revizije i druga područja iz njegova djelokruga, te sudjelovati u njihovu radu i radu drugih međunarodnih tijela, u kojima će zastupati i štititi interese Republike Hrvatske.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 24.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj jedinica državnog sektora, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili druga pravna osoba ako ne stavi na raspolaganje ovlaštenom državnom revizoru potrebnu dokumentaciju, isprave, izvješća, evidencije, te druge informacije za potrebe obavljanja revizije iz članka 14., stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Za radnje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i zakonski predstavnik, i to novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

Državni ured za reviziju osnovan Zakonom o državnoj reviziji («Narodne novine», br. 70/93.) i njegovi djelatnici nastavljaju raditi po odredbama ovoga Zakona.

Članak 26.

Glavni državni revizor donijet će Statut i druge unutarnje normativne akte iz članka 5. ovoga Zakona, u roku tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 27.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnoj reviziji («Narodne novine», br. 70/93., 48/95., 105/99., 36/01., 44/01. i 177/04.) i odredbe članka 5. Zakona o plaćama ovlaštenih državnih revizora («Narodne novine», br. 86/98., 16/01., 27/01. i 140/05.).

Članak 28.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

OBRAZLOŽENJE

U članku 1. uređuju se sadržaj i predmet Zakona o Državnom uredu za reviziju, koji obuhvaćaju njegovo osnivanje, ustrojstvo, nadležnost, upravljanje, način rada i izvješćivanje, dužnosti i prava ovlaštenih državnih revizora i drugih zaposlenika, te suradnju s drugim tijelima.

Članak 2. S obzirom na činjenicu da su odredbe o Državnom uredu za reviziju unesene u Ustav Republike Hrvatske, Državni ured za reviziju je u ovom članku definiran kao najviša revizijska institucija Republike Hrvatske, kojom rukovodi glavni državni revizor.

Člankom 3. uređeno je planiranje sredstava za rad Državnog ureda za reviziju i naglašena je neovisnost Državnog ureda za reviziju s obzirom da potrebna sredstva utvrđuje Hrvatski sabor. Osim proračunskih sredstava, predviđena je mogućnost ostvarivanja vlastitih prihoda koja će se koristiti za unaprjeđenje rada Državnog ureda za reviziju, čime je naglašen visoki stupanj samostalnosti u financiranju Državnog ureda za reviziju, u skladu s obvezama preuzetim u okviru pregovaračkog procesa s EU – Poglavlje 32.

Člancima 4. i 5. je propisano ustrojstvo Ureda te utvrđeno da će se detaljnije ustrojstvo, način rada, primanje ovlaštenih državnih revizora na rad, prestanak rada i druga pitanja nužna za obavljanje poslova i zadaća Državnog ureda za reviziju urediti Statutom i drugim unutarnjim normativnim aktima, koje donosi glavni državni revizor, što je također jedan od bitnih elemenata neovisnosti Državnog ureda za reviziju.

Člankom 6. uređena je nadležnost Državnog ureda za reviziju i obuhvat odnosno sadržaj revizije. Također su uređeni predmet i vrste revizija, s naglaskom na obvezno godišnje revidiranje državnog proračuna.

Člankom 7. uređena je definicija revizije u skladu s međunarodnim standardima i pravilima struke.

U člancima 8. do 12. sadržane su odredbe o imenovanju, položaju, pravima i dužnostima glavnoga državnog revizora i njegovog zamjenika, kao i obveza polaganja prisege glavnoga državnog revizora.

Članak 13. utvrđuje način i postupke za obavljanje revizije u skladu s međunarodnim normama i standardima, te propisuje kriterije prilikom donošenja godišnjeg programa i plana rada, među kojima su istaknuti najvažniji kriteriji, dok će se drugi kriteriji utvrditi unutarnjim aktom Državnog ureda za reviziju.

Člankom 14. uređeno je pitanje pristupa ovlaštenih državnih revizora informacijama, podacima i dokumentacijom potrebnoj u tijeku revizije, odnosno pitanje obveze subjekta revizije da ih stavi ovlaštenim državnim revizorima na raspolaganje, te pitanje obveze ovlaštenih državnih revizora da iste koristi samo za potrebe izrade izvješća o obavljenoj reviziji.

Člankom 15. uređen je postupak sastavljanja revizijskog izvješća i odnos prema subjektu revizije, te pravo subjekta revizije da se očituje na činjenice opisane u nacrtu izvješća te o mjerama poduzetim po nalazima revizije, kao i pravo prigovora na revizijsko izvješće.

Člankom 16. uređeno je izvješćivanje Hrvatskog sabora o radu Državnog ureda za reviziju i objava izvješća o radu na web stranicama Državnog ureda za reviziju.

Člancima 17. i 18. uređuju se opći uvjeti koje moraju ispunjavati ovlašteni državni revizori i njihove obveze i odgovornosti, te pitanje angažiranja vanjskih stručnjaka za potrebe obavljanja

revizije. Propisan je način zapošljavanja ovlaštenih državnih revizora javnim natječajem. Isto tako je propisano da o primanju na rad i prestanku rada ovlaštenih državnih revizora odlučuje glavni državni revizor u skladu sa Statutom i unutarnjim normativnim aktima.

U članku 19. uređeni su uvjeti i postupci za stjecanje certifikata odnosno ovlaštenja za samostalni rad, kao i raspored ovlaštenih državnih revizora na radna mjesta.

Člankom 20. uređeno je pitanje sukoba interesa ovlaštenih državnih revizora, odnosno zapreka za obavljanje revizija u određenim slučajevima.

Člankom 21. uređeno je pitanje plaća i ostalih materijalnih prava ovlaštenih državnih revizora, na način da se pravo na plaću ostvaruje u skladu s posebnim zakonom o plaćama, dok se druga prava ostvaruju u skladu s unutarnjim normativnim aktima Državnog ureda za reviziju. Isto tako je ovim člankom utvrđeno da su zaposlenici stručnih službi Državnog ureda za reviziju državni službenici i namještenici, iz čega proizlazi da plaće i ostala prava ostvaruju u skladu s propisima koji uređuju prava i obveze državnih službenika i namještenika.

Člancima 22. i 23. uređuje se pitanje suradnje s drugim tijelima i institucijama, te sudjelovanje Državnog ureda za reviziju u radu međunarodnih organizacija i institucija nadležnih za područje državne (vanjske) revizije i drugih područja iz djelokruga Državnog ureda za reviziju.

Članak 24. uređuje kaznene odredbe vezane uz neizvršavanje obveza subjekta revizije iz članka 14. ovoga Zakona.

Članci 25. do 28. uređuju pitanje stupanja ovoga Zakona na snagu i prestanka važenja Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine, br. 70/93., 48/95., 105/99., 36/01., 44/01., 49/03. – pročišćeni tekst i 177/04.). Utvrđen je i rok od tri mjeseca unutar kojega je glavni državni revizor obvezan donijeti Statut i druge unutarnje normativne akte.